

روشنگری در محقق

عصر طلایی آسیای میانه
از حمله‌ی اعراب تا
حکومت تیمور لنگ

استیون فردریک استار
ترجمه‌ی حسن افشار

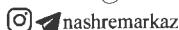
Lost Enlightenment
Central Asia's Golden Age
From
The Arab Conquest to Tamerlane

S. Frederick Starr

روشنگری در محقق
عصر طلایی آسیا میانه از حمله اعراب تا حکومت تیمور لنگ
استیون فردیک استار
ترجمه حسن افشار
ویرایش فنی: تحریریه نشرمرکز
طرح جلد: فریبا معزی
حروفچینی، نمونهخوانی، صفحه‌آرایی: بخش تولید نشرمرکز
چاپ اول ۱۳۹۸، شماره‌ی نشر ۱۲۰۰، نسخه ۱۳۳۱
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۱۳-۴۴۳-۴

نشرمرکز: تهران، خیابان دکتر فاطمی، رو به روی هتل لاله، خیابان باباطاهر، شماره‌ی ۸
تلفن: ۸۸۶۵۱۶۹۹ فاکس: ۸۸۹۷۰۴۶۲-۳

Email: info@nashr-e-markaz.com

 nashremarkaz

همه حقوق چاپ و نشر این ترجمه برای نشرمرکز محفوظ است.
تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمتی از آن به هر شیوه از جمله فتوکپی، الکترونیکی، ضبط و
ذخیره در سیستم‌های بازیابی و پخش بدون دریافت مجوز کتبی و قبلی از ناشر منوع است.
این اثر تحت حمایت «قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفوان و هنرمندان ایران» قرار دارد.

❖

● سرشناسه استار، اس. فردیک، ۱۹۴۰ - م. Starr. S Frederick
● عنوان و نام پدیداور روشگری در محقق عصر طلایی آسیا
● میانه از حمله اعراب تا حکومت تیمور لنگ / استیون فردیک استار؛ ترجمه حسن افشار ● منخصات ظاهری دوازده، ۱۶، ۵۶۴ ص.
● مصور (بخش رنگی)، نوادر • پاداگفت عنوان اصلی: Lost Enlightenment: Central Asia's Golden Age From The Arab Conquest to Tamerlane, 2013
● علوان دیگر: عصر طلایی آسیا میانه از حمله اعراب تا حکومت تیمور لنگ ● موضوع آسیای
● مرکزی - تاریخ - از آغاز تا ۱۵۰۰ م ۱۰۵۰ م - ۱۳۳۲ - ۱۳۳۴ م. مترجم
● آسیا، Central-History-to DS ۲۸۸ / ۰۲ - ۰۵۸ / ۰۵۸ ● رده‌بندی دیجیوی ۵۹۳۲۷۵۱
● رده‌بندی کتابخانه ۳

فهرست تصاویر، نقشه‌ها و نمودارها

- نقشه‌ی ۱. نقشه‌هایی که اروپا یا آسیا را نشان می‌دهند معمولاً آسیای میانه را در حاشیه‌ی نقشه می‌گذارند. این تصویر ماهواره‌ای، برعکس، آسیای میانه را به صورتی نشان می‌دهد که دو هزار سال مشاهده شده است: مرکز پهنه‌ی خشکی اوراسیا و محور ارتباطات از هر سمت.
- نقشه‌ی ۲. برخی شهرها و نقاط مهم آسیای میانه در عصر طلایی آن.
- تصویر ۱.۱. رامشگران باوقاری در یک کتیبه‌ی سنگ آهکی از عصر کوشان، در آیرتام ازبکستان، قرن اول تا سوم میلادی. موسیقی‌دان‌های آسیای میانه در نواختن سازهای زهی زخم‌های پیش‌تاز بودند و همچنین کمان را اختراع کردند.
- تصویر ۱.۲. قلعه، خانه‌ی بزرگ‌مردی در مرو، قرن ششم تا هفتم میلادی. دهقانان اشراف‌زاده‌ای که این قلعه‌ها را در خراسان به ارت می‌برند هنرپروران کوشایی بودند.
- تصویر ۲.۱. این بازآفرینی گونورتیه در واحه‌ی مرو در ترکمنستان از سطح عالی شهرنشینی و زندگی مدنی در آسیای میانه‌ی چهار هزار سال پیش حکایت دارد.
- تصویر ۲.۲. بیشتر بازرگانان جاده‌ی ابریشم نه از چین که از آسیای میانه بودند. همچنین در راههای جنوب هندوستان. این مجسمه‌ی گلی چینی از دوره‌ی سلسله‌ی تانگ، حدود ۶۱۸-۹۰۷ میلادی، شتری باختربانی را نشان می‌دهد با سواری از آسیای میانه و سگ همراه او.

- تصویر ۴.۲. دیودوت اول، کسی که در دهه‌ی ۲۴۰ پیش از میلاد «فرمانروای هزار شهر باخت» بود، این جا روی سکه‌ی طلاibi دیده می‌شود که روی دیگرش زئوس در حال پرتاب یک آذرخش است.
- تصویر ۴.۵. جنگاوران پارتی، مانند این سرباز، سپاهیان رومی را تارومار می‌کردند اما فرهنگ آسیای میانه، که خاستگاه ایشان بود، همچنان که پیشتر از یونان وام گرفته بود در وام‌گیری کلان از روم نیز تردید به خود راه نمی‌داد.
- تصویر ۶. تا پیدایش علم باستان‌شناسی، عشاير صحرانشين آسيای ميانه‌ی باستان را بيشتر از طريق نوشته‌های شهربنشينان می‌شناختند. اين پيکره‌ی چوبی متقدم از هنرمندي چادرنشين نشان می‌دهد که آنها خود را چگونه می‌دينند.
- تصویر ۳.۱. در شهرهای باختر یونانی، هنرمندان و اندیشمندانی از جهان مدیترانه‌ای شانه به شانه‌ی همتیان محلی خود و استعدادهای کوچیده از هندوستان می‌ساییدند. آیا این اسبسوار را مهاجری یونانی ساخته، یا پیکرتراشی محلی از آسیای میانه، یا هنرمندی از هندوستان؟
- تصویر ۳.۲. بازآفرینی مجازی تئاتر یونانی کلاسیک و محوطه‌ی کاخ در آی خانم، شهری که اسکندر مقدونی در سال ۳۲۷ پیش از میلاد ساخت. این تئاتر با ۶۰۰۰ نفر گنجایش‌اش یکی از کانون‌های فرهنگ یونانی در شرق شد. در پس زمینه آمودریا پیداست، که امروزه مرز افغانستان با تاجیکستان را تشکیل می‌دهد.
- تصویر ۳.۳. سرستون کورینتی یونانی از کاخ باختری آی خانم در شمال افغانستان.
- تصویر ۳.۴. بودای سفالی از هدۀ افغانستان، که دیرزمانی از طالبان مخفی مانده بود و باستان‌شناس آمریکایی، فردیک هیبرت، آن را سال ۲۰۰۴ در کاخ ریاست جمهوری کابل یافت.
- تصویر ۳.۵. مجسمه‌ی بودایی که سال ۱۹۰۴ در سری بهلول پاکستان از زیر خاک بیرون آمد. تلفیق ردای یونانی (ایماتون) با چهره‌ی هندی از یک دوره به بعد شاخص تصویرهای بودا در سراسر آسیا بوده است.

فهرست تصاویر، نقشه‌ها و نمودارها هفت

- تصویر ۴.۱. این نامه را یک کارگزار وفادار امیر پنجکننت در آستانه‌ی یورش اعراب به شهر به سرورش نوشت و درباره‌ی خطر قریب الوقوع به وی هشدار داد. نامه به زبان باختری است و میان اسناد سعدی بود که سال ۱۹۳۳ چوبان تاجیکی آنها را یافت.
- تصویر ۴.۲. نقاشی بازساخته‌ی نیلسن، معمار تاشکندی، از کاخ ورخشا که خانه‌ی شاهان بخارا در پیش و پس از حمله‌ی اعراب بود.
- تصویر ۴.۳. ارگ قلعه، بنای ۲۵۰۰ ساله‌ای در مردو که خلیفه منصور پایتخت مدورش بغداد را در سال ۷۶۲ / ۱۴۵ از روی آن ساخت.
- تصویر ۴.۴. در نیمه‌های سده‌ی نهم میلادی، احمد که برادر ارشد در میان بنو موسی بود این چنگ را برای بالا آوردن اشیای قیمتی از کف دریا اختراع کرد. این تنها یکی از یک‌صد اختراعش بود که در کتاب العیل توصیف کرد.
- تصویر ۴.۵. اسطولابی از قرن یازدهم/ پنجم در آسیای میانه. دانشمندان آسیای میانه در تکمیل این ابزار نجومی ضروری در قرون وسطا و استفاده از آن در تحقیقات بی‌سابقه پیشتر بودند.
- تصویر ۴.۶. دستگاه نقطیری از ابوموسی جابر بن حیان، کیمیاگری که پدر شیمی شناخته می‌شد و در غرب به گیر مشهور بود. نظر رمزی او واژه‌ی انگلیسی gibberish را بر اساس نام وی پدید آورد.
- تصویر ۴.۷. تصویر ۴.۶. محمد زکریای رازی (۸۶۵ - ۹۲۵ - ۲۵۱) نخستین تجربه‌اندوز راستین در پزشکی، نمونه‌ی اداری را بررسی می‌کند. شک موهن رازی در دین سبب شد که ابن سینا آرزو کند ای کاش او به «مطالعه‌ی دمل و بول و غایط» بسنده می‌کرد.
- تصویر ۴.۸. کاسه‌ی سفالی لعابدار از نیشابور، با کتیبه‌ی اسلوبمندی که به خورندگان یادآوری می‌کند «التدبر قبل العمل یؤمئک من الندم، الصبر مفتاح الفرج». بلندی ۱۷/۸ سانتیمتر، قطر ۴۵/۷ سانتیمتر.

- تصویر ۸.۱. تمدن سامانی به سیاست پولی نیرومندی تکیه داشت که در دینار طلا (همین تصویر) و درهم نقره‌اش متجلی بود. این سکه‌ها از هندوستان تا اسکاندیناوی حکم ذخایر ارزی را داشتند.
- تصویر ۸.۲. آرامگاه دوره‌ی سامانی در روسنای تیم در ازبکستان، نمای تئاتری آن (پیش‌تاق) مبشر کوچک‌مقیاس تمرکز بر سردرهایی بود که ویژگی سیاری از سازه‌های اسلامی تا حال حاضر شد.
- تصویر ۸.۳. پزشکان و آزمایشگران در قرن یازدهم/ پنجم ابزارهای علمی ظرفی از قبیل این شیشه‌آلات را در اختیار داشتند.
- تصویر ۹.۱. خوارزم در روزگار ابوریحان بیرونی پر از شهرها و قلعه‌های برج و باروداری متعلق به فرمذروايان و زمین‌داران ثروتمند بود. دیوارهای بازسازی شده‌ی خیوه در غرب ازبکستان این استحکامات دفاعی را نشان می‌دهند.
- تصویر ۹.۲. این کتاب اروپایی از سده‌های میانه به درمان‌های جایگزینی برای دردهای ستون فقرات از قانون در طب ابن سینا اشاره دارد.
- تصویر ۹.۳. گثورگ پاول بوش، گراورساز آلمانی قرن هجدهم که از رهبران جنبش روشنگری اروپا تجلیل می‌کرد، هفت‌صد سال به گذشته برگشت و به این سینا درود فرستاد که مظهر روح روشنگری در روزگار خویش بود.
- تصویر ۱۰.۱. تاش رباط، کاروان‌سرای ساده ولی محکم دوره‌ی قراخانی بر فراز گردنیهای بین قرقیزستان و شین‌جیانگ.
- تصویر ۱۰.۲. سه آرامگاه قراخانی در اوزگند از قرن یازدهم/ پنجم. قراخانیان که تازه زندگی چادرنشینی را پشت سر گذاشته بودند زود معماری و فرهنگ شهری خاندان مغلوب، سامانیان، را جذب کردند و ارتقا بخشیدند.
- تصویر ۱۰.۳. منار کالیان بخارا (۵۲۱ / ۱۱۲۷). قراخانیان ترک‌زبان پس از فتح پایتخت سامانیان نشانه‌ی پیروزی خود را در مرکز شهر افراسhtند.
- تصویر ۱۰.۴. مناره‌ی ۶۵ متری جام در مرکز افغانستان که در دهه‌ی ۱۱۹۰ میلادی بنا شده است یادواره‌ی پیروزی غوریان بر بقایای دولت غزنی بود.

- تصویر ۱۱. ۱. ویرانه‌ی پایتخت محمود در غزنی افغانستان، در گراوری فلزی از نیمه‌های ۳۰۱ قرن نوزدهم که آبرت هنری پِن احتمالاً از روی نقاشی ستوان جیمز راتوی در کتاب شهر و ارگ غزنی (۱۸۴۸) ساخت و اکنون در کتابخانه ملی بریتانیاست.
- تصویر ۱۱. ۲. محمود غزنی معابد هندو را تاراج کرد و ده‌ها هزار هندي را به بردگی ۳۰۲ گرفت، اما برای خاطر رعایای هندی‌اش سکه‌های دوزبانه به عربی و سانسکریت زد.
- تصویر ۱۱. ۳. عکسی از دهه‌ی ۱۹۳۰ از پایتخت زمستانی سلطان محمود در «لشکری بازار» در کرانه‌ی رود هلمند در افغانستان گویای ارج‌گذاری فراوان او بر فرهنگ‌های ایرانی است که تحت سلطه می‌گرفت. ۳۱۲
- تصویر ۱۱. ۴. کتاب احکامی ابو ریحان، *التفہیم لِوَائِلِ صناعۃ التنجیم*، بیش از آن که درباره‌ی مقدمات تنجیم باشد پرسش و پاسخ‌هایی برای نوآموزان ریاضی و نجوم است. این نسخه‌ی باقی مانده از قرن چهاردهم میلادی یکی از ۳۲۳ اثری است که از ۱۸۰ تألیف او بر جای مانده است.
- تصویر ۱۲. ۱. شاهان سلجوقی با این که تبار عشایری داشتند علاقه‌ی بسیاری به تجارت نشان دادند. گواه آن این کاروان‌سرای عظیم در جاده‌ی مردو نیشابور است. ۳۴۹
- تصویر ۱۲. ۲. مهندسی عمران در آسیای میانه در دوره‌ی سلجوقی رشد کرد. گواه آن پل مalan در نزدیکی هرات و ده‌ها پل دیگر و آبگذر و بازارچه و کاروان‌سرای است که سلجوقیان ساختند. ۳۵۱
- تصویر ۱۲. ۳. عبدالرحمان خازنی در مردو «میزان جامع» را طراحی کرد که ترازویی بود قادر به توزین اشیا با دقت خارق‌العاده‌ی ۱:۶۰۰۰۰ بود. ۳۵۵
- تصویر ۱۲. ۴. بخشی از کتبیه‌ی نمای نظامی خرگرد در ایران. ۳۶۲
- تصویر ۱۳. ۱. آرامگاه‌های صوفیان نجم‌الدین کبری و سلطان علی در گرگانچ امروزه زیارتگاه هزاران زوارند. ۳۹۱

- تصویر ۱۳. ۲. دشوار بتوان تصور کرد که چنگیز خان در بخارا سخنرانی کرده باشد، اما این مینیاتور چنین ادعایی دارد. فتوحات چنگیز درس‌های تلحظ‌تری برای آسیای میانه داشت.
- تصویر ۱۳. ۳. طوسی با توصیف گردنش دو دایره در یک دایره سوم نظر ارسطو را تصحیح کرد و پیش‌بینی طول جغرافیایی سیارات را تسهیل کرد. بعدها کپرنیک مدل خورشیدمرکزی منظومه‌ی شمسی را با استفاده از مدل طوسی ساخت.
- تصویر ۱۳. ۴. آرامگاه وادی تلاس در قرقیزستان که سال ۱۳۳۴ ساخته شده است و مردم آن را گور ماناس پهلوان قرقیز می‌دانند، ولی به احتمال بیشتر مزار دختر خان محل بوده است.
- تصویر ۱۴. ۱. ویرانه‌ی پرابهت سمت ورودی کاخ تیمور، آق‌سرای، در شهر سبز ازبکستان. برای دریافتمن ابعادش دقت کنید به تصویر گردشگرانی که روی پشت‌بامش ایستاده‌اند.
- تصویر ۱۴. ۲. نمای پرهیبت آرامگاه یسوی در ترکستان قراقلستان که هرگز تکمیل نشد. از تیمور بعید نبود که این آرامگاه چشمگیر را برای عارفی بسازد که سال‌های پایانی زندگی را در دخمه‌ای دور از چشم گذرانده بود.
- تصویر ۱۴. ۳. بایسنقر میرزا، نواده‌ی تیمور، کتابخانه و کارگاهی در هرات پی افکند و خود آن جا به خوش‌نویسی اشتغال داشت. این برگ از قرآن به خط خود است.
- تصویر ۱۴. ۴. مدرسه‌ی الخ بیگ در سمرقند با شعار «طلب العلم فريضة على كل مسلم» به هر میهمانی خوش‌امد می‌گفت.
- تصویر ۱۴. ۵. ماکت رصدخانه‌ی الخ بیگ در سمرقند. گروهی از متخصصان بانیوغ در این رصدخانه به دقت چشمگیری در ترسیم نمودار موضع ستارگان دست یافتد.
- تصویر ۱۴. ۶. آرامگاه الخ بیگ در غزنی افغانستان. معماران گورکانی در هند و صفوی در ایران از این بنا و دیگر ساختمان‌های تیموری به شدت تأثیر پذیرفتند و حتی «تاج محل» را از روی آن ساختند.

فهرست

۳	پیش‌گفتار
۷	بازیگران
۱۵	رویدادنگاری
۲۵	فصل ۱: مرکز جهان
۴۹	فصل ۲: شهرنشینان دنیادوست، سرزمین باستانی
۷۷	فصل ۳: ملجمه‌ی مهارت‌ها و اندیشه‌ها و مذهب‌ها
۱۰۹	فصل ۴: چگونه شد که اعراب آسیای میانه را فتح کردند و سپس آسیای میانه زمینه را برای فتح بغداد آماده کرد
۱۳۰	فصل ۵: باد شرقی بر فراز بغداد
۱۵۵	فصل ۶: حکیمان خانه‌بهدوش
۱۸۶	فصل ۷: خراسان، آفتاب تابان آسیای میانه
۲۱۲	فصل ۸: شکوفایی آسیای میانه: سلسله‌ی سامانی
۲۴۶	فصل ۹: لحظه‌ای در صحراء: گرگانج در حکومت مؤمنیان
۲۷۶	فصل ۱۰: نوبت تُرکان: محمود کاشغری و یوسف بلاساغونی
۳۰۰	فصل ۱۱: فرهنگ در عصر چپاولگر ترک: سلطان محمود غزنوی
۳۴۱	فصل ۱۲: زلزله در کاخ فرمانروای سلجوقی
۳۸۷	فصل ۱۳: قرن مغول
۴۲۱	فصل ۱۴: تیمور لنگ و جانشینانش
۴۵۲	فصل ۱۵: نگاهی به گذشته: ریگ و صدف
۴۷۱	پی‌نوشت‌ها
۵۴۳	نمايه

طلبِ العلم فریضهٔ علی کل مسلم

حدیثی از پیامبر اسلام(ص) به نقل از ابو عیسیٰ محمد ترمذی (۱۸۲۴-۸۹۲ هـ / ۲۷۹-۲۰۹ ق) که حدود سال ۱۴۲۰ هـ بر سردر مدرسهٰ آلغ بیگ، فرمانروای اخترشناس، در سمرقند حک شده است.

حکمت اصل است، پس حکمت بیاموز، و با هرجه آموختن، کسب فهم کن.
کتاب مقدس، امثال ۷.۴، نسخهٰ کینگ جیمز

پیش‌گفتار

نگارش این کتاب به معنی آن نیست که من پاسخ پرسش‌هایی را که پیش کشیده‌ام خود می‌دانم، یا حتی این که احاطه‌ی خاصی به خیل موضوع‌ها و زمینه‌های مورد بحث دارم. کتاب را برای این نوشتم که خود علاقه‌مند بودم چنین اثری را بخوانم. ترجیح می‌دادم این کتاب را کس دیگری می‌نوشت تا می‌توانستم بدون زحمت نگارش آن از خواندنش لذت ببرم. اما کسی پیدا نشد. آسیای میانه هنوز تاریخ‌نگاری قابل مقایسه با جوزف نیدم نیافته است. کتاب ۲۷ جلدی مورخ بزرگ کالج کلر در کمبریج، علم و تمدن در چین، همتایی درباره‌ی مردمان دیگر یا نقاط دیگر جهان ندارد. از این رو من خود آستین بالا زدم به امید آن که کارم الهام‌بخش یک نیدم دیگر از خود منطقه یا از میان پژوهشگران دیگر شود.

پرسش‌های این کتاب از حدود دو دهه پیش و در دهه‌ها سفر به گوشه و کنار منطقه همراه ثابت من بوده‌اند. پیاده‌روی در هوای سوزان بیابان قراقوم ترکمنستان یا حدود یک هفته در سرمای چهل درجه زیر صفر کوه‌های پامیر از جمله‌ی این سفرها بوده است. تلهای بزرگ یادداشت‌های پیشادیجیتال من ورود به دفترم را تبدیل به چالشی می‌کردند که کمتر کسی مایل به شرکت در آن بود. اکنون که کتاب به پایان رسیده است، می‌بینم که من نیز مانند ادوارد گیبون در دیباچه‌ی کتابش، افول و سقوط امپراتوری روم، می‌توانم بنویسم «من به خود جرئت داده‌ام که، چه بسا عجولانه، کتابی را به چاپ بسپارم که به هر معنای کلمه سزاوار صفت ناتمام است».^۱ بماند که من گیبون هم نیستم. گراف خواهد بود که بگویم من صلاحیت تألیف این اثر را داشته‌ام. ولی دست کم می‌توانم بگویم از دیرباز به موضوع علاقه‌مند بوده‌ام. جهان ایرانی زمانی به روی من در گشود که هجدۀ ساله بودم و با هم‌اتاق سال اولم در بیل، هوشنگ نصر، آشنا شدم که پدرش شهردار وقت تهران بود. او پژوهش متعهدی شد و کمر به خدمت کشورش بست. نخستین تماس من با جهان ترک‌زبان

از رهگذر کار باستان‌شناسی ام در گوردیون ترکیه، جایی که اسکندر مقدونی گره گوردیون را برید، آغاز شد و طی چند فصل کار نقشه‌برداری از جاده‌های باستانی آناتولی ادامه یافت. هیچ یک از این ارتباط‌ها مرا متخصص در هیچ زمینه‌ای نمی‌کرد، اما از این تماس‌های اولیه تا به امروز برای من کاملاً طبیعی شده است که جهان‌های ایرانی و ترک را زیستگاه‌های مردمانی قابل تحسین بشمارم، کسانی که میان آنها دوستان خوب بسیاری هم دارم.

عده‌ی پژوهشگران و کارشناسانی که زمینه‌های گوناگون این کتاب را کاویده‌اند از شمار بیرون است. باب شده که این جا و آن جا پژوهشگران غربی و روس دو سده‌ی گذشته را به سبب «شرق‌شناسی» آنها مقصراً جلوه دهنند. اما بدون پژوهش‌های توان‌فرسای ایشان هرگز قصه‌ی مفصل جوشش فکری شرق اسلامی به گوش جهانیان نمی‌رسید. این تلاش کاملاً تلاشی جهانی بوده است. از میان تلاشگران می‌توان نام برد از ران پی بر آبل -رموز، فرید جابر، اتیین دو لا وسی‌پر، و فرانسی گرنه؛ و البته نویسنده‌گان پرشمار نشریات «هیئت باستان‌شناسی فرانسه در افغانستان» از ۱۹۲۲ به بعد نیز جای خود را دارند. در آلمان، هایزرس زوتر و آدام متس و دیگران ستمی را پی افکنند که تا امروز در امثال یوزف فان اس و گوتارد اشترومایر و ده‌ها پژوهشگر جوان، از هر دو بخش شرقی و غربی پیشین، ادامه یافته است. جمهوری چک نیز یان ریپکا محقق بزرگ ادبی را دارد.

در این سوی کanal مانش، آرمینیوس و امبری و سر اول استاین، مهاجران ماجراجوی مجارستانی، با گزارش‌های خویش از یافته‌های ایشان در آسیای میانه‌ی بزرگ، الهام‌بخش جهان انگلیسی‌زبان و همه‌ی اروپا شدند. سپس نوبت به زیان‌شناسانی مانند ادوارد براؤن و مترجم ادوارد فیتس جرالد رسید که با همکاری یکدیگر گنجینه‌های ادبی منطقه را معرفی کردند. در قرن بیستم، نویسنده‌ی پرکاری از منچستر به نام کلیفورن ادمند بازُرُث مطالبی نوشت در ده‌ها زمینه‌ای که چنین کتابی به آنها نیاز داشت؛ و جرجینا هرمن و همکارانش راه او را در باستان‌شناسی ادامه دادند. پاتریشیا کرون و پژوهشگران بریتانیایی دیگری مطالعه درباره‌ی خیل فیلسوفان منطقه را گسترش داده‌اند و ادوارد استوارت کندی کار بزرگی در مورد دانشمندان انجام داده است. از پژوهشگران آمریکایی نیز باید یاد کرد، بهویژه از ریچارد فرای و ریچارد بولیت که تحقیقاتشان در نیشابور و بخارا و کل ناحیه به نسلی از مورخان الهام داده است. زیان‌شناسان و مترجمان باذوقی از قبیل رابرت دنکاف و دیک دیویس دریچه‌هایی به شاهکارهای شناخته نشده یا قدر نشناخته گشوده‌اند. دیمیتری گوتاس و پژوهشگران بر جسته‌ی دیگری تأیفات عربی فارابی و اندیشمندان دیگری از آسیای میانه را کاویده‌اند. از رافائل پامپلی و فردیک هیبرت نیز باید برای پژوهش‌های باستان‌شناسی راه‌گشاشیان تقدیر کرد، چه آغازگر کاوش در ناحیه‌ای شد که اکنون ترکمنستان نام دارد. افزون بر اینها، ده‌ها پژوهشگر جوان بهویژه از اروپا و آمریکا امروزه در آستانه‌ی افزایش فهم ما از آن مکان و زمان قرار دارند.

پژوهشگران ایرانی نیز همچنان به خدمات بزرگ خود ادامه می‌دهند. تهرانی‌ها عهده‌دار کار یادمانی بازیابی و ویرایش و نشر مجموعه‌ی آثار ابن سینا و چند اندیشمند بزرگ دیگر عصر

روشنگری شده‌اند. تحقیقات مهمی درباره‌ی سنت‌های گوناگون تصوف از دیگر اقدامات آنهاست. پژوهش‌های ایرانی در مهاجرت نیز ادامه دارد و فرآورده‌های ارزشمندی مانند دانشنامه‌ی ایرانیکا داشته است؛ گذشته از چهره‌های تابناکی مانند سید حسین نصر از دانشگاه جرج واشینگتن که او نیز در آمریکا کار می‌کند. شبیه‌قاره‌ی هند با پیوندهای فرهنگی عمیق‌تر با آسیای میانه پدیدآورده‌ی ویرایش‌های وزین و ترجمه‌های انگلیسی از آثار عربی نویسنده‌گان آسیای میانه بوده و مطالعات مهمی درباره‌ی بزرگانی مانند بیرونی که مدتها را در کشمیر گذرانده انجام داده است؛ ضمن این که پایگاه نیرومندی در زمینه‌ی زبان و زبان‌شناسی پدید آورده و همچنین از حیث گستره و ژرفای پژوهش‌های تازه در مورد دین بودا در آسیای میانه در زمرة پیشتازان جهانی قرار گرفته است.

آغازگر پژوهش‌های روسی و اسیلی بارتولد (ولیهلم بارتولد) نبود، اما او بدان اوچی بخشدید که از آن پس تنها ندرتاً از آن پایین تر آمده است. بارتولد که زبان‌شناسی بزرگ، سختگیر، خستگی‌ناپذیر، و شیفته‌ی ثبت ریز رویدادها بود، عمری را صرف کندوکاو در نوشته‌های فراموش شده به زبان‌های عربی و فارسی قرون وسطاً و بازسازی خطوط کلی تاریخی گم شده کرد. این پژوهش‌های او تا امروز در حکم عیار طلا در مورد این ناحیه مانده است. پس از مرگ او در ۱۹۳۰ دانشجویانش نه تنها کارش را ادامه دادند بلکه آن را به عرصه‌های دیگری بهویژه باستان‌شناسی و تاریخ علم نیز کشاندند. امروزه کمتر کسی بر مرگ اتحاد شوروی سوگواری می‌کند، اما برای پژوهش‌هایی که با حمایت فرهنگستان علوم اتحاد شوروی درباره‌ی آسیای میانه انجام گرفت باید از آن قدردانی کرد. امتیاز این پژوهش‌ها در ابتدای آنها بر تاریخ علم و ادب و باستان‌شناسی بود. در طرح‌های چند ساله به گردآوری نسخه‌های خطی فراموش شده می‌پرداختند و کل مناطقی را پی بقایای باستانی می‌گشتند و شکل عمومی زندگی و کار مشاهیر گذشته را بازسازی می‌کردند. میخائيل ماسون، گالینا پوگاچنکووا، پاول گئورگیویچ بولگاکوف، و یوری زاواودفسکی از برجسته‌ترین پژوهشگران شوروی بودند که آسیای میانه را از تاریکی ببرون آورده‌اند. جانشینان آنها در منطقه هنوز در بسیاری زمینه‌ها کار ایشان را دنبال می‌کنند. اشرف احمدوف، بهرام عبد‌حلیموف، ادوارد رتوزاده، و اوتانازار ماتیاکوبوف در ازبکستان، گورنیاز خانمدادوف در ترکمنستان، و ک. الیموف و ن. نگماتوف در تاجیکستان همه از پیروان این سنت تبع عالی اند و ثمرات آن را به زبان‌های ناحیه منتشر می‌کنند. از برکت وجود آنها و بسیاری دیگر، نسل جوانی از پژوهشگران شایسته در حال ظهور در منطقه است. این جوانان باستعداد، که از آخرين نسل پژوهشگران سرآمد شوروی آموزش دیده و در تماس دائم با همتأشان در اروپا و آمریکا و ایران و خاور میانه بوده‌اند، اکنون پرسش‌های تازه‌ای مطرح می‌کنند و به پاسخ‌های دور از انتظاری می‌رسند. داستانی که در کتاب حاضر خواهد آمد بی‌گمان بسیار متفاوت جلوه خواهد کرد، زیرا با فرآورده‌های پژوهش‌های اینان در دهه‌های کنونی تعمیق و تصحیح شده است.

این کتاب از نظرها و کمک‌های شماری از همکاران و دوستان سود جسته است. از میان آنها می‌توانم اشاره کنم به: آنا آکسوی از دانشگاه رور در بوخوم؛ کریستوفر بکویت از دانشگاه ایندیانا؛

جد باکوالد از انسیتیتو تکنولوژی کالیفرنیا؛ فرهاد دفتری و حکیم النظروف از مؤسسه‌ی مطالعات اسماعیلی در لندن؛ گورنیاز خانمرادوف، رئیس دانشگاه ملی ترکمنستان؛ دبورا کلیمبورگ - زالتراز دانشگاه وین؛ عظیم ناجی از دانشگاه استنفورد؛ موریس روسبای از دانشگاه کلمبیا؛ پولاد شوزیموف از فرهنگستان علوم تاجیکستان؛ ناتان کامیلو سیدولی از دانشگاه واسدا در ژاپن؛ و ساسان طباطبایی از دانشگاه بوستون. این افراد از هیچ راهنمایی و کمکی به من دریغ نکرده‌اند و غالباً زمان زیادی را صرف آموزش مطالبی به من کرده‌اند که از آغاز باید آنها را می‌دانستم. در موارد بسیاری، خوانش موشکافانه‌تر آنها موجب تصحیح خطاهایی در قرائت و تفسیر متن شد. البته بی‌شک خطای باز هم هست، اما هرچه باقی مانده مسئولش منم نه آنها.

فهرست نامها را تا بی‌نهایت می‌توان ادامه داد، ولی نکته این جاست: نقاط قوت این اثر هرچه باشد، تا پژوهش‌های دهها محقق متعدد در کشورهای بسیاری قابل ردیابی است. آنها با هم استدادان من بوده‌اند و دین بزرگی به گردن من دارند.

اوج تاریخ نشر در آمریکا تاریخ ویراستاران بزرگ بوده است. یکی از ستارگان درخشنان آسمان آن پیتر دوئرتی در انتشارات دانشگاه پرینستون است که از سال ۲۰۰۶ با ملایمت ولی قاطعیت به تشویق نگارش این کتاب پرداخت. همکار او و ویراستار من، راب تمپیو، آمیزه‌ی گرانبهایی از تخیل خلاق و کار حرفه‌ای در بازیبینی و طراحی و تولید کتاب را ارزانی این اثر داشت. او آنچه را که می‌توانست کار روزمره‌ی کسالت‌آوری باشد به روندی خوش‌گوار تبدیل کرد. ماریا اکسپریوی استنایدر، کتاب‌شناس حرفه‌ای که متخصص آسیای داخلی است، با کارданی و تیزبینی اش عهده‌دار کار زمان بر پیدا کردن و سفارش دادن و انتخاب کردن و گرد آوردن تصویرها و گرفتن مجوزهای ضروری باز تولید آنها شد. آنیتا ابراین با شکیبایی و سخت‌گیری و باریک‌بینی اش کار غلط‌گیری را انجام داد.

کمتر کتابی از منابع این اثر نسخه‌ی الکترونیکی دارد. از این‌رو سپاسگزاری می‌کنم از کارمندان کتاب‌خانه‌ی دانشکده‌ی مطالعات بین‌المللی عالی دانشگاه جانز هاپکینز، به‌ویژه باریارا پرافت و کیت پیکارد در بخش امانت داخلی کتاب‌خانه، که صدھا منبع را از سرتاسر جهان برایم یافتند و گرد آوردنند. سالیان متمادی، کارمندان مؤسسه‌ی قفقاز و آسیای میانه خصوصاً کاتارینا لساندریک و پولت فونگ پشتیبان بی‌دریغ این طرح بوده‌اند.

مهتمتر از همه، همسرم کریستینا و فرزندانم آنا و الیزابت و همسرانشان پاتریک تاونزند و هولگر شرافبرگ و فرزندان آنها، یعنی نوه‌های من، تمامی کار را در مدتی طولانی تراز آن که باید، بردارانه تحمل کرده‌اند. این کتاب را با عشق و امتنان تقدیم می‌کنم به همه‌ی آنها.

بازیگران*

توجه: تاریخ‌ها اغلب تخمینی یا تقریبی‌اند.

ابن راوندی، ابوالحسن احمد (۸۲۰ – ۸۵۹ / ۲۰۵ – ۲۴۵)[†] اندیشمند پرکار افغان که از یهودیت و اسلام خارج شد و پاک پشت پا به دین زد و یک عقل‌گرای [=اعتزالی] کامل عیار شد.

ابن سینا، ابوعلی حسین (۹۸۰ – ۱۰۳۷ / ۳۷۰ – ۴۲۸) فیلسوف، متکلم، ریاضی‌دان، و نویسنده‌ی قانون در طب که پانصد سال کتاب درس پژوهشکی در جهان اسلام و اروپا بود. کتاب شفای کتاب نجات او نیز به سبب توافق ظریف عقل و ایمان در آنها به همان اندازه پرنفوذ بودند. غزالی به مقابله‌ی مستقیم با میراث او در الاهیات پرداخت.

ابونصر منصور عراق (۹۶۰ – ۱۰۳۶ / ۳۴۹ – ۳۹۶) شاهزاده‌ی خوارزمی، ریاضی‌دان و اخترشناسی که نوآوری‌هایی در هندسه‌ی کروی انجام داد و با آنها به حل مسائلی در نجوم پرداخت.

احمد ابن حنبل (۷۸۰ – ۱۶۴ / ۸۵۵ – ۲۴۱) محدث عرب مروی‌تباری که در برابر انکیزیسیون[‡] عقل‌گرای [=اعتزالی] مأمون سر تسلیم فرود نیاورد و نخستین فدایی اسلام ستی مبتنی بر شریعت شد.

اسدی طوسی، شاعر قرن یازدهم/ پنجم، رهرو فردوسی، مقیم درباری در آذربایجان بود و

* Dramatis Personae

[†] هر تاریخی بعد از خط مورب (/) افزوده‌ی مترجم است. م
[‡] مشهور به محنه در عصر مأمون و بعد از او، نوعی دادگاه تفتیش عقاید بود که باورمندان به قدامت قرآن (در برابر حدوث قرآن) را مجازات می‌کرد. م

گر شاسپ نامه را به نظم کشید که تنها پس از شاهنامه‌ی فردوسی در رتبه‌ی دوم منظومه‌های حماسی فارسی قرار می‌گیرد.

اسکندر مقدونی (۳۵۶ - ۳۲۳ پ.م) فرمانروای مقدونی که پس از یورش به آسیای میانه در ۳۲۹ پ.م سه سال را در این منطقه گذراند، نه شهر را پایه‌گذاری کرد یا تغییر نام داد، و دولت باخترا/ باکتریای یونانی به مرکزیت بلخ را از خود بر جای نهاد که قلمروش سرانجام تا هندوستان گسترش یافت.

اسماعیل سامانی (۸۴۹ - ۹۰۷ / ۲۹۵ - ۲۳۴) بنیان‌گذار دولت سامانی، دولتی که قریب یک قرن منابع فرهنگی آسیای میانه را در بخارا گرد آورد.

الغ بیگ (۱۳۹۴ - ۷۹۵ / ۱۴۴۹ - ۸۵۳) شهرت میرزا محمد تراغای، نواحی تیمور، معلم و منجمی که کوتاه‌زمانی در آسیای میانه حکومت کرد. زیج‌های او در مورد حرکات ستارگان تا مدت‌ها در دقیق نظری بودند و حمایت او از مطالعات علمی و ریاضی آخرین محرك بزرگ جهان اسلام در این رشته‌ها بود.

انوری، اوحد الدین (۱۱۲۶ - ۱۱۸۹ / ۲۵۶ - ۱۹۴) شاعر همدم سلطان سنجر در مرو که در توصیف وسعت علم خود از خواننده خواست اگر باور ندارد او را بیازماید: «ور همی باور نداری رنجه شو من حاضرم».

بخاری، محمد (۸۱۰ - ۸۷۰ / ۲۵۶ - ۱۹۴) محدث و مؤلف *الجامع المسنّد الصحيح المختصر من امور رسول الله (ص) و سنته و أيامه*^۱ که گرامی‌ترین اثر پس از قرآن در جهان اسلام بود.

برمکیان، خاندانی بودایی از بلخ، در افغانستان کنونی، که اسلام آوردند و در چند دولت عباسی به مقام وزارت رسیدند. آنها با ثروت هنگفت خویش بانی ترجمه‌ی آثاری از یونانی و سانسکریت به عربی شدند. خلیفه هارون الرشید در سال ۸۰۳ / ۱۸۷ آنها را نیست و نابود کرد.

بزرگمهر (۵۳۱ - ۵۷۸ م) زاده‌ی مرو و نامدارترین اندیشمند آسیای میانه در دوره‌ی پیش از اسلام، زرتشتی ثنوی بود و آرایی اخلاقی را ترویج کرد که اندیشمندان را تا بعد از ظهور اسلام تحت تأثیر قرار داد. او مقام وزارت داشت و بازی نزد را اختراع کرد.

* در مورد تاریخ ولادت و تاریخ وفات او نظر غالی و وجود ندارد. ایرانیکا هیچ تاریخ ذکر شده‌ای را برای سال مرگ او معین نمی‌داند. دهدزادی نویسنده «در تاریخ رحلت انوری نه قول مختلف ذکر کرداند. سال ۵۴۷، ۵۴۶، ۵۴۵، ۵۴۰، ۵۷۵، ۵۷۷، ۵۸۵، ۵۸۰، ۵۷۷ و ۵۹۷ م. ق. شش روایت اول که پیش از ۵۸۲ است قطعاً درست نیست زیرا انوری در باره قرآن سیعه سیاره که در ۵۸۲ روی داده است حکمی کرده است که معروفست و در بسیاری از کتابها بدان اشاره کرده‌اند.»^۲

^۱ معروف به صحیح بخاری. م

بلاساغونی، یوسف، نویسنده‌ی *قوتادغوغیلیک** در ۱۰۶۹/۴۶۲ که راهنمایی برای شاهان و مقاماتی درباره‌ی اصول اخلاقی است. یوسف آن را به ترکی نوشت و این کتاب او نخستین اثری بود که زبان ترکی را به جریان اصلی تمدن و اندیشه‌ی مدیرانه‌ای افزود. او زاده‌ی بلاساغون در قرقیزستان امروزی بود و حوالی کاشغر در شین‌جیانگ چشم از جهان فروبست.

بنو موسی، پسران موسی، برادرها جعفر و احمد و حسن بن موسی از مرو، در قرن نهم/ سوم در بغداد بر قلمرو علم در دوره‌ی مأمون و جانشینانش حاکم بودند. افرون بر دستاوردهای آنان در هندسه و نجوم، احمد اثر پیش‌گامی در زمینه‌ی مکانیک کاربردی نوشت به نام *كتاب الحيل*.

بوزجانی، ابوالوفا (۹۴۰ - ۹۹۸ / ۳۲۸ - ۳۸۸) دانشمند افغان پیشتر در بغداد و گرگانج. روش او برای تولید جدول‌های جیب و ظل (سینوس و تانژانت) تا هشت مرتبه اعشار دقت داشت. او با تعمیم قوانین سینوس‌ها به مثلثات کروی راه را برای روش‌های تازه‌ای در ریاضیات باز کرد.

بهزاد، کمال الدین (۱۴۵۵ - ۱۵۳۵ / ۸۶۰ - ۹۴۲) نقاش هراتی دوره‌ی تیموریان که مورد حمایت نوابی، شاعری که از مقامات سیاسی هم بود، فرار گرفت. موقعه‌ها، نگاره‌های جداگانه، و چهره‌سازی‌های او از دولتمردان بلندپایه سبب بازتعییف آرمان‌های هنری در جهان اسلامی شد.

بیرونی، ابوریحان (۹۷۳ - ۱۰۴۸ / ۳۶۲ - ۴۴۰) علامه‌ی خوارزمی که نخست در دربار خوارزمشاهیان در گرگانج (واقع در ترکمنستان فعلی) شکوفا شد و سپس در دربار محمود غزنوی در افغانستان به گل نشست. با آثاری که در زمینه‌ی نجوم و مساحی و تاریخ و علوم اجتماعی به رشته‌ی تحریر کشید، می‌توان مدعی شد که بزرگ‌ترین دانشمند بین دوران باستان و دوره‌ی رنسانس بود.

بیهقی، ابوالفضل (۹۹۵ - ۱۰۷۷ / ۳۸۵ - ۴۷۰) تاریخ‌نگار آزاداندیش دریار غزنوی در افغانستان، نویسنده‌ی وقایع دوران حکومت محمود و مسعود غزنوی در سی جلد که تنها سه جلد آن بر جای مانده است.

تیمور لنگ (۱۳۳۶ - ۱۴۰۵ / ۷۳۶ - ۸۰۷) تاراجگر ترکی که سرزمین پهناوری از هند تا دریای مدیرانه را فتح کرد و سلسله‌ای بنا نهاد که یک قرن دوام آورد. پایتخت او سمرقند مرکز تجمع عزمندان و استادکاران شد.

تھودور، سراسقف نسطوری که در ۵۴۰ میلادی به مرو اعزام شد. زبان‌دان بود و شناخت عمیقی از ارسطو و بهویژه از منطق او داشت.

* اصل ترکی جغتایی نامی است که نویسنده آن را ترجمه کرده به *Wisdom of Royal Glory* (حکمت فخر همایونی). در فارسی ترجمه شده به علم سعادت (محمد رضا کریمی، نشر اختر، ۱۳۹۲). کتابی است از نوع *نصیحة الملوك* و *قاموس‌نامه ولی منظوم*. م

ترمذی، ابو عیسیٰ محمد (۸۲۴ - ۸۹۲ / ۲۷۹ - ۲۰۹) محدث در ترمذ که اکنون در ازبکستان واقع است، جایی که پیش‌تر همانند کار او را راهبان بودایی در زمینهٔ متون مذهبی خود انجام داده بودند.

جامی، نور الدین (۱۴۱۴ - ۱۴۹۲ / ۸۹۸ - ۸۱۷) شیخ صوفیان نقشبندیه در هرات دوران تیموری، شاعر، و گویندهٔ تمثیل‌های عارفانهٔ پیچیده‌ای که سرشار از نمادهای عرفانی است.

جرجانی، زین الدین (۱۰۴۰ - ۱۱۳۶ / ۴۳۴ - ۵۳۱) نویسندهٔ گرگانی کتاب عظیمی در طب به نام ذخیرهٔ خوارزمشاهی که پاسخ‌گوی نیازهای کاربردی پزشکان بود.

جیهانی، ابو عبدالله، جغرافی دان و وزیر سامانیان از ۹۱۴ تا^{*} ۹۱۸، نویسندهٔ کتاب قطور المسالک والمالک که فراخ‌دامنی و ریزبینی آن سبب شهرتش شد.

چنگیز خان، فرمانروای مغولی که تطاولش در آسیای میانه بین سال‌های ۱۲۱۸ تا ۱۲۲۱ (۶۱۹ - ۶۱۵) را «نسل‌کشی» نامیده‌اند، اما چین و ایران را به روی امواج تازه‌ای از آثار فکری آسیای میانه گشود.

حاکم نیشابوری (۸۲۱ - ۸۷۵ / ۲۰۶ - ۱۵۲) متکلم سنت‌گرای اشعری که دوهزار حدیث جمع و نقل کرد و در مسئلهٔ صحت احادیث با بخاری و دیگران به بحث پرداخت.

حبش مروزی (۷۶۹ - ۸۶۹ / ۱۵۲ - ۲۵۵) اخترشناس و ریاضی‌دانی که با رهبری گروهی در بغداد توانست یک درجهٔ نصف‌النهار زمین و لذا محیط زمین را اندازه بگیرد. تأليف زیج‌های مدار سیارات از دیگر دستاوردهای اوست.

حیوی بلخی، عالم شکاک و جدلی اواخر قرن نهم/ سوم از خراسان که حملات ویرانگری به تورات کرد ولی کتب مقدس مسیحی و اسلامی نیز از نقدهای گزنده‌اش در امان نماندند.

خازنی، عبد الرحمن (ف ح ۱۱۳۰ / ۵۲۴) ستاره‌شناس و ریاضی‌دانی که کتاب میزان الحکمهٔ او که آن را در مرو نوشت «جامع ترین اثر در هر دوره‌ای از قرون وسطاً در زمینهٔ توزین» خوانده شده است.

خجندی، ابو محمود (۹۴۵ - ۱۰۰۰ / ح ۳۹۰ - ح ۳۳۰) سازندهٔ آلات نجومی. انحراف محور زمین را دقیق‌تر از هر سلفش اندازه‌گیری کرد.

خوارزمی، ابو عبدالله محمد (۷۸۰ - ۱۶۴ / ۸۵۰ - ۲۳۵) در بغداد علم جبر را صورت‌بندی و

* او دو بار به وزارت رسید، از ۳۰۱ تا ۳۰۹ و از ۳۲۵ تا ۳۲۸ م

نام‌گذاری کرد، گام‌های بلندی در تفہیم مثلثات کروی به دنیای غرب و جهان عرب برداشت، دستگاه دهدۀ را معرفی کرد، اطلاعات ۲۴۰۲ نقطه‌ی زمین را گردآورده، و نامش را به اصطلاح الگوریتم داد.

خیام، عمر (۱۰۴۸ - ۱۱۳۱ - ۴۴۰ - ۵۲۵) شاعر، منجم، فیلسوف، مهندس، و ریاضی‌دان نیشابوری که در شاهکارش رساله فی البراهین علی مسائل الجبر و المقابلہ نخستین کسی بود که به نظریه‌ی عمومی معادلات درجه سه پرداخت. تقویم خورشیدی جدیدش را در سال ۱۰۷۹ / ۴۷۱ عرضه کرد.

دقیقی، ابومنصور محمد، میهن‌پرست پرشوری از بلخ که دل در گرو گذشته‌ی زرتشتی داشت و بخش‌هایی از حمامه‌های ایرانی را به نظم کشید که فردوسی آنها را در شاهنامه‌اش گنجاند. پس از مرگ او در سال ۳۶۹/۹۷۶ - ۳۶۹ ؟ فردوسی کارش را پی گرفت.

دیواشیچ (حک - ۷۲۱ - ۷۲۲ م) آخرین فرمانروای پیش از اسلام پنجه‌کننده در تاجیکستان امروزی، که در اوایل قرن هشتم از برابر سپاه عرب گریخت و مجموعه‌ای از استناد رسمی را در خمره‌ای گذاشت و در کوه مُع زیر خاک پنهان کرد. در ۱۹۳۳ استناد مغ را چوپانی یافت و پژوهشگران بر پایه‌ی آنها توانستند جزئیات دولت و جامعه‌ی سعد را بازآفرینی کنند.

رابعه‌ی بلخی، شاعره‌ی قرن دهم/ چهارم و دوست رودکی، که برادرش چون از عشق او به غلامی ترک آگاه شد او را کشت.

رازی، محمد بن زکریا (۸۶۵ - ۹۲۵ / ۲۵۱ - ۳۱۳) در ری نزدیک تهران کنونی متولد شد اما در مرو از معلمان آسیای میانه تعلیم دید. وارثان فکری عمده‌ی او نیز از آسیای میانه بودند. او نخستین تجربه‌گر واقعی در طب و حاذق‌ترین طبیب پیش از ابن سینا بود. در دین گرایش به شک داشت.

زرتشت (ح ۱۱۰۰ - ۱۰۰۰ پ م) بنیان‌گذار دینی یکتاپرستانه، يحتمل در قرن یازدهم پیش از میلاد، که دین اصلی شهرنشینان آسیای میانه تا ظهور اسلام شد. آموزه‌ی داوری نهایی، بهشت و دوزخ، و معاد جسمانی آن بعدها در مسیحیت و اسلام نیز بازتاب یافت.

سِجستانی، ابوسلیمان (۹۳۲ - ۱۰۰۰ / ۳۲۰ - ۳۹۰) از زادگاهش خراسان به بغداد رفت و دروسی بر اساس اصالت انسان تدریس کرد و خواستار جدایی کامل علوم و انسانیات از دین شد.

سنجر بن ملکشاه، احمد (۱۰۸۵ - ۱۱۵۷ / ۵۵۲ - ۴۷۷) سلطانی که پایتخت سلجوقیان را به آسیای میانه بازگرداند و واپسین دوره‌ی کوتاه رونقی را رقم زد که در ساختمان گنبد دوجداره‌ی عظیم آرامگاه او نمود یافت.

عبدالله بن طاهر، امیر طاهری خراسان و آسیای میانه در نیمه‌های سده‌ی نهم/سوم که مشوق آموزش همگانی بود چه اعتقاد داشت که رفاه جامعه در گرو رفاه عموم مردم است.

عطار، فریدالدین (۱۱۴۵ - ۱۲۲۱ / ح ۵۴۰ - ۶۱۸) شاعر صوفی نیشابوری که تصوف را با جادوی داستان‌سرایی آمیخت. منطق الطیر او اثری تمثیلی است درباره‌ی پرنده‌گانی که در جست‌وجوی حقیقت به گرد جهان می‌گردند و سرانجام آن را در وجود خود می‌یابند.

عنصری، ابوالقاسم (ح ۹۶۱ - ۱۰۳۹ / ۴۳۱ - ۳۵۰) زاده‌ی بلخ، ملک‌الشعرای پرکار دربار سلطان محمود در غزنه‌ی افغانستان.

غزالی، ابوحامد محمد (۱۰۵۸ - ۱۱۱۱ / ۴۵۰ - ۵۰۵) متکلم و فیلسوف از طوس خراسان و نویسنده‌ی تهاافت الفلاسفه که عقل‌گرایی را به چالش می‌کشد. او پس از مرگ حامیان عمدۀ‌اش دچار پریشانی روحی شد و تصوف را برگزیرید و در چند اثر بر جسته به تلقیق آرای دینی خود با اسلام سنتی پرداخت و سرانجام مسیحیت را نیز تحت تأثیر قرار داد.

گوساکا، از بلخ، متکلم و مؤلف بودایی گران‌قدرتی که در قرن اول میلادی نقش مهمی در رایزنی‌های سورای بودایی چهارم در کشمیر ایفا کرد.

فارابی، ابونصر محمد (۸۷۲ - ۹۵۰ / ح ۲۵۹ - ۳۳۹) زاده‌ی اُترار در قراقستان کنونی، در غرب به الفارابیوس مشهور بود و در شرق وی را «معلم دوم» پس از ارسطو می‌شناختند. او شارح بزرگ منطق بود و در هر حوزه‌ای از علوم شالوده‌ای فراهم آورد.

فرخی سیستانی، ابوالحسن علی بن جولوغ، شاعر و موسیقی‌دان دربار محمود غزنوی در سده‌ی یازدهم/پنجم. او صاحب اشعار زیبا ولی پیچیده‌ای با تصویرپردازی نمادین از باغ‌هاست. شعری که درباره‌ی مرگ محمود سرود، یکی از زیباترین مرثیه‌ها در فارسی است.

فردوسی، ابوالقاسم (ح ۹۴۰ - ۱۰۲۰ / ح ۳۲۹ - ۴۱۶) از طوس خراسان، که سی سال خوش‌بختانه با حمایت سامانیان بخارا و بدینختانه با حمایت م Hammond غزنوی - کار کرد تا حماسه‌ی فارسی شاهنامه را آفرید. وقایع تاریخی را با افسانه در درازنای عهد پنجه‌ای شاه آمیخت و اثری پدید آورد که طین‌انداز ارزش‌های ایرانی در پی سیطره‌ی اعراب بر ایران است.

فرغانی، احمد (ح ۷۹۷ - ۱۸۱ / ح ۸۶۰ - ۲۴۶) اخترشناسی که در دره‌ی فرغانه در ازبکستان امروزی به دنیا آمد و کتاب اصول^{*} او یکی از نخستین آثار عربی در علم نجوم است. در غرب،

* نام کامل آن کتاب جوامع علم النجوم و اصول الحركات السماوية است. م

فرغانی به نام الفرگانوس پرخواننده‌ترین ستاره‌شناس عرب شد. یکی از خوانندگان کتاب او کریستوف کلمب بود.

قوشچی، علی (۱۴۰۲ – ۱۴۷۴ / ۸۰۵ – ۸۷۹) پسر قوشچی باشی الغ بیگ، که اخترشناس نامداری شد و علم نجوم را به دولت عثمانی معرفی کرد و دفاعیه‌ی جانانه‌ای درباره‌ی استقلال نجوم از فلسفه نوشت.

کاشغری، محمود، نویسنده‌ی دیوان لغات الترك در قرن یازدهم / پنجم، که یک راهنمای جامع زبان‌های ترکی و ادبیات شفاهی آنهاست. این شاهکار کاشغری با اطلاعات زبان‌شناختی، مردم‌شناختی، و اجتماعی‌اش می‌خواست نشان دهد که فرهنگ ترکی کم از فرهنگ‌های عربی و فارسی در جهان اسلام نیست.

کانیشکای اول، فرمانروای کوشانی بخش بزرگی از آسیای میانه در سده‌ی دوم میلادی که آمیزه‌ای از دین بودا و خدایان پرستی یونانی و دین زرتشت را در پایتخت اش بگرام و نقاط دیگری در افغانستان به نمایش گذاشت.

ماهیریدی، محمد ابو منصور (۸۵۳ – ۹۴۴ / ۲۲۸ – ۳۳۳) عالم سمرقندی، مدافع سرسخت و پرنفوذ اسلام کلامی و سنتی، و نویسنده‌ی ردیه‌های سنتیزه‌جویانه‌ی بسیار علیه عقل‌گرایی [=اعتزال] و انحرافات دیگر.

مأمون، ابو جعفر عبد الله (۷۸۶ – ۸۳۳ / ۲۱۸ – ۱۷۰) خلیفه‌ی عباسی که نخست مرو را به پایتختی برگزید و سپس به بغداد نقل مکان کرد. در پایتخت جدید به تشویق علم و فلسفه پرداخت و تفتیش عقاید نافرجامی علیه مسلمانان سنت‌گرا به راه انداخت.

ماناس، رهبر قرقیز افسانه‌ای — یا بهزعم دیگران، تاریخی — که قرقیزها حکایات شفاهی بسیاری درباره‌اش نقل می‌کنند. دولت جمهوری قرقیزستان در ۱۹۹۵ هزاره‌ی او را جشن گرفت.

محمود غزنوی، سلطان (۹۷۱ – ۱۰۳۰ / ۴۲۱ – ۳۶۱) غلامزاده‌ی ترکی که شاهنشاهی سنی مذهبی دامن‌گستر از هند تا ایران را پی افکند و در دربارش حامی ابوریحان بیرونی و ابوالقاسم فردوسی و چهارصد شاعر شد. در عین حال او تاب هیچ گونه دگرگاندیشی را نداشت.

مولوی، جلال الدین محمد (ح ۱۲۰۷ – ۶۰۴ / ۱۲۷۳ – ۶۷۲) ملقب به رومی، شاعر نامور پر طرفدار، زاده‌ی بلخ در افغانستان امروزی.

ناصر خسرو (۱۰۰۴ – ۱۰۸۸ / ۴۸۱ – ۳۹۴) مقام دیوانی سلجوقی که شاعر و داعی اسماعیلیه شد. او که در بلخ به دنیا آمده بود سفرنامه و اشعاری فلسفی نوشت که در زیبایی گوی سبقت از اقران ریود.

نسطوریوس، سراسق قسطنطینیه (۴۲۸ - ۴۳۱) بنیان‌گذار مذهبی در مسیحیت سوری که دیرزمانی بر حیات و معرفت مسیحی در آسیای میانه حاکم بود.

نصیرالدین طوسی (۶۷۲ - ۵۹۷ / ۱۲۷۴ - ۱۲۰۱) دانشمند خراسانی و بنیان‌گذار رصدخانه‌ی مراغه در روزگار مغولان. او منکر این ادعای ارسسطو شد که حرکت یا مستقیم است یا مستدير.

نظام الملک (۴۰۸ - ۱۰۹۲ / ۱۰۱۸) لقب ابوعلی حسن بن علی، وزیر مقندر سلجوقی از طوس که در کتابش *سیاست‌نامه* به اسماعیلیه تاخت و از غزالی در برابر تهدیدهایی که متوجه سنت اسلامی بود دفاع کرد.

نظمی عروضی، شاعر سمرقندی قرن دوازدهم / ششم، شاعر دربار فرمانروایان خوارزم و غور، و نویسنده‌ی چهار مقاله، کتابی که در آن ادعا می‌کند خزانه‌ی فکری هر فروانروای صالحی باید شامل دبیران و شاعران و منجمان و طبیان باشد.

نقشبند، بهاءالدین بخاری (۷۹۱ - ۱۳۸۹ / ۱۳۱۸) پایه‌گذار طریقت صوفی بزرگی که در همگرایی دوباره‌ی تصوف، اسلام ستی، و دولت ایفای نقش کرد.

نوایی، تخلص نظام‌الدین علی شیر هروی (۹۰۶ - ۸۴۴ / ۱۵۰۱ - ۱۴۴۱) شاعر هنرپرور دربار تیموری که یک‌ته توانت زبان مادری اش ترکی جغتایی را به تراز زبان فارسی برساند.

یَسْوَى، احمد (۱۰۹۳ - ۱۱۶۶ - ۴۸۶ / ۵۶۱) عارف و شاعر صوفی از اسفیجان، سایرام کتونی، در جنوب قراقستان. رباعی‌های ترکی او حاوی مناجات و دعا برای انبوهی از عشاير ترکی بودند که هنوز مسلمان نشده بودند.

یعقوب لیث (۸۴۰ - ۸۷۹ / ۲۲۵ - ۲۶۵) رویگر (صفار) سیستانی که سلسله‌ی کوتاه‌عمر صفاریان را در مرز ایران و افغانستان پی افکند و به مقابله با سلطه‌ی اعراب و زبان عربی در ایران و آسیای میانه پرداخت.

رویدادنگاری

توجه: تاریخ‌ها اغلب تخمینی یا تقریبی‌اند.

- سنگ لاجوردی که از معادن افغانستان استخراج می‌شود به هند و مصر صادر می‌شود. کانون‌های شهری پیچیده‌ای در آسیای میانه پدیدار می‌گردد. در عصر مفرغ آسیای میانه برای نخستین بار گندم برای پخت نان کشت می‌شود.
- پذیرفته‌ترین تاریخ ظهور زرتشت پیامبر. ۱۱۰۰ - پ م
- ولادت گائوتاما بودا در هند. ۵۶۳ - پ م
- اسکندر مقدونی پس از آن که تخت جمشید را ویران می‌کند سه سال جنگ در آسیای میانه و افغانستان به راه می‌اندازد. ۳۲۹ - پ م
- سپاهیان باکتریای یونانی به هند یورش می‌برند؛ اوج پادشاهی یونانی - هلنیستی باکتریا در آسیای میانه. ۱۸۰ - پ م
- آغاز تقریبی حکومت کانیشکای اول، حاکم کوشانی و حامی دین بودا. ۱۲۷ - پ م
- آغاز صدور ابریشم چین به سمت غرب و پیامدش ظهور نوغان پروری یومی در آسیای میانه. ۱۱۴ - پ م
- ارتش پارتی آسیای میانه کراسوس، سردار رومی، را که در صدد تصرف خاور نزدیک است شکست می‌دهد. ۵۳ - پ م

۵۴۰ م	تثودور، لغوی، ادیب، و فیلسوف سوری، سر اسقف مرو می شود.
۵۷۰ م	ولادت محمد (ص) پیامبر اسلام.
۶۵۱ م	آخرین شاه ساسانی، یزدگرد سوم، در مرو کشته می شود.
۶۶۰ م	آغاز یورش اعراب به آسیای میانه.
۷۴۳ ق / ۱۲۵ م	با مرگ ابن هشام، خلیفه‌ی اموی، قیام عباسیان یا «جنگ داخلی اسلام» آغاز می شود. سپاه عباسی، به فرماندهی ابو مسلم، لشکر تانگ از چین را در نبرد طلاس / تلاس شکست می دهد.
۷۶۲ م / ۱۴۵	منصور، خلیفه‌ی عباسی، بغداد را به پایتختی خلافت عباسی بر می گزیند و نقشه‌اش را از مرو اقتباس می کند.
۷۸۰ م / ۱۶۴	ولادت ابو عبدالله محمد خوارزمی.
۷۹۷ م / ۱۸۱	ولادت احمد فرغانی منجم.
۸۱۰ م / ۱۹۴	ولادت محمد بخاری، محدث و مؤلف معتبرترین مجموعه‌ی احادیث نبوی.
۸۱۹ م / ۱۹۴ - ۸۱۰	مرو در آسیای میانه پایتخت خلافت است.
۸۱۳ م / ۱۹۸ - ۸۳۳	ابو جعفر عبدالله مأمون، پسر هارون الرشید، پس از چند سال والیگری خراسان (۸۰۹ - ۱۹۵ م / ۸۱۳) بر کرسی خلافت تکیه می زند.
۸۲۰ م / ۲۰۵	ولادت ابوالحسن احمد ابن راوندی، متقد بزرگ اسلام و دیگر ادیان آسمانی.
۸۲۲ م / ۲۰۷	طاهر بن حسین، والی خراسان، با حذف نام خلیفه از مسکوکات و خطبه‌ی نماز جمعه، اعلام استقلال می کند.
۸۲۴ م / ۲۰۹	ولادت ابو عیسی محمد ترمذی، محدث نامدار، در ترمذ ازبکستان.
۸۲۳ م / ۲۱۸ - ۸۴۸	۲۲۳ م / ۲۱۸ انکیزیسیون [= محنہ] عقل گرای مأمون در بغداد برقرار می شود.
۸۴۹ م / ۲۳۴	ولادت اسماعیل بن احمد سامانی، بنیان گذار سلسله‌ی سامانی.

ولادت ابوزید بلخی، شاگرد کنده‌ی، که روش تازه‌ای برای نقشه‌برداری جغرافیایی یافت.	۲۳۵ / ۸۵۰
ولادت محمد بن زکریای رازی، نابغه‌ی پزشکی و ریاضی.	۲۵۱ / ۸۶۵
ولادت فیلسوف، ابونصر محمد فارابی.	ح ۲۵۹ / ۸۷۰
اسماعیل سامانی سلسله‌ی خود را در بخارا بنیاد می‌نہد.	۲۶۱ - ۸۷۶ / ۸۷۵
ح ۹۰۰ - ۲۸۷ / ۹۳۴ - ۳۲۲) ساخت آرامگاه اسماعیل سامانی در بخارا. آغاز دوره‌ی مشهور به قرن تشیع (۹۰۰ - ۱۰۰۰) که مظاہرش فاطمیان در مصر و بیان در ایران بودند.	۹۰۰
ولادت ابوالوفای بوزجانی، ریاضی دان افغان.	۳۲۸ / ۹۴۰
ولادت ابوالقاسم فردوسی، سراینده‌ی شاهنامه.	ح ۳۲۹ / ۹۴۰
ولادت ابونصر منصور عراقی، شاگرد بوزجانی، ستاره‌شناس و ریاضی دان.	۳۴۹ / ۹۶۰
ساخت آرامگاه در تیم.*	۳۶۷ / ۹۷۸ - ۹۷۷
ولادت ابوعلی حسین ابن سینا.	۳۷۰ / ۹۸۰
نخستین یورش محمود غزنوی به دره‌ی سند.	۳۷۶ / ۹۸۶
محمود غزنوی سامانیان را از خراسان می‌راند.	۳۸۳ / ۹۹۳
ولادت ابوالفضل بیهقی، تاریخ‌نگار غزنویان. ابوالحسن، پسر مأمون اول، شاه خوارزم می‌شود.	۳۸۵ / ۹۹۵
محمود غزنوی خود را سلطان می‌نامد.	۳۸۸ / ۹۹۸
آغاز مکاتبه‌ی ابن سینا و بیرونی.	۳۸۸ / ۹۹۹ - ۹۹۸
حاکم نیشابوری هشت جلد کتاب در شرح احوال فقیهان و متألهان محلی و دیگر فرزانگان نیشابور می‌نویسد.	ح ۳۹۰ / ۱۰۰۰

* در نزدیکی سمرقند. گفته می‌شود که هر چند به «مزار عرب عطا» مشهور است «آتا» به معنی پدر را اشتباهآ«عطلا» خوانده‌اند.
بنگرید به نشانی زیر:
http://www.islamicartz.com/story/e_AZtz9zVSMQsw7b652rcpjlp14EHhrD4pMNq-fHqPs

سلطان ملکشاه و وزیرش نظام الملک تقویم خورشیدی جدید خیام را معرفی می‌کنند.	۴۷۱ / ۱۰۷۹
یوسف بلاساغونی کتاب قوتادغۇ بىلەك را به پایان می‌رساند.	۴۶۲ / ۱۰۶۹
نورمان‌ها حاکمیت اروپایی را در سیسیل احیا می‌کنند.	۱۰۷۲
محمود کاشغری دیوان لغات الترك را پایان می‌دهد.	۴۶۹ / ۱۰۷۷
پورش نورمان‌ها به انگلستان.	۱۰۶۶
غزالی نخستین مدارس نظامیه را در بغداد و نیشابور و خرگرد و بعدها شیراز دایر می‌کند.	۴۵۷ / ۱۰۶۵
سلجوقیان در سرتاسر آسیای میانه به قدرت می‌رسند.	۴۴۷ / ۱۰۵۵
ولادت عمر خیام، ریاضی‌دان و اخترشناس و شاعر.	۴۴۰ / ۱۰۴۸
سلطان مسعود غزنوی، پسر محمود، در دندانقان نزدیک بلخ از سلوکیان شکست می‌خورد و به هند می‌گریزد.	۴۳۱ / ۱۰۴۰
بیرونی کلیات نجوم و ریاضی اش قانون مسعودی را خاتمه می‌دهد.	۴۲۸ / ۱۰۳۷
ولادت ابوعلی حسن بن علی، مشهور به نظام الملک، وزیر سلجوقی. ابن سینا کتاب قانون در طب را به پایان می‌برد.	۴۰۸ / ۱۰۱۸
ابوعباس، شاه خوارزم، در کودتای سرداران و بزرگان کشته می‌شود، سپس سلطان محمود غزنوی گرگانچ را تسخیر و ویران می‌کند، و آکادمی مأمونیان به پایان عمر خود می‌رسد. محمود بر سراسر دره‌ی سند حاکم می‌شود.	۴۰۸ / ۱۰۱۷
فردوسي شاهنامه را پایان می‌دهد.	۴۰۰ / ۱۰۱۰
ابن سينا از بخارا به گرگانچ می‌رود و شغلی دیوانی می‌گیرد.	۳۹۵ / ۱۰۰۵
سقوط سلسله‌ی سامانی. ولادت ناصر خسرو، عالم و شاعر اسماعیلی.	۳۹۴ / ۱۰۰۴

۴۸۵ / ۱۰۹۲	نظام الملک به دست اسماعیلیان به قتل می‌رسد.
۴۸۶ / ۱۰۹۳	ولادت صوفی احمد یَسَوی در اسفیچاب (سایرام) در مرز جنوب قراقستان امروزی در شرق چیمکنند.
۴۸۸ / ۱۰۹۵	غزالی در اوج شهرت به سختی بیمار می‌شود.
۵۱۱ / ۱۱۱۸	احمد سنجر در پی مرگ سلطان ملکشاه در مرو به پادشاهی می‌رسد.
۵۲۱ / ۱۱۲۷	منار کالیان، مشهور به برج مرگ، در بخارا ساخته می‌شود.
۱۱۳۵	ولادت ابن مَیمُون، اندیشمند اسپانیایی - مصری.
۵۳۶ / ۱۱۴۱	قَرَّاخْتَیان ارتش سلجوقی را در بیابان شمال غرب سمرقند تارومار می‌کنند.
۵۴۰ / ۱۱۴۵	ولادت فرید الدین عطار، شاعر صوفی، در نیشابور.
ح ۱۱۸۰	کتاب قانون ابن سینا را جرارد کِرمونایی به لاتینی ترجمه می‌کند.
۵۹۷ / ۱۲۰۱	ولادت خواجه نصیر الدین طوسی منجم.
۶۰۴ / ۱۲۰۷	تاریخ قراردادی و لادت مولوی، شاعر صوفی بزرگ، معروف به رومی.
۶۱۵ / ۱۲۱۹	چنگیز خان پس از آن که حاکم اُترار یک کاروان مغول را تاراج می‌کند و سفیر او را می‌کشد حمله‌ی مغول را آغاز می‌کند.
دهه‌ی ۱۲۷۰	مارکو پولو دو بار از ونیز به پکن سفر می‌کند.
ح ۱۳۰۰	چاپ با قالب‌های چوبی و حرروف متحرک در ترکستان شرقی.
۱۳۰۸ - ۱۳۲۱	داننه آلیگیری کمدمی‌الاهی را می‌نویسد.
۷۱۷ / ۱۳۱۸	ولادت بهاء الدین نقشبند بخاری، مؤسس طریقت صوفی نقشبندیه.
۷۳۶ / ۱۳۳۶	ولادت تیمور لنگ.
دهه‌ی ۱۳۵۰ / ۷۵۰	طاعون از جمعیت ایران و قفقاز می‌کاهد.
۱۳۸۰	حکومت مسکو مغول‌های «اردوی زرین» را شکست می‌دهد.

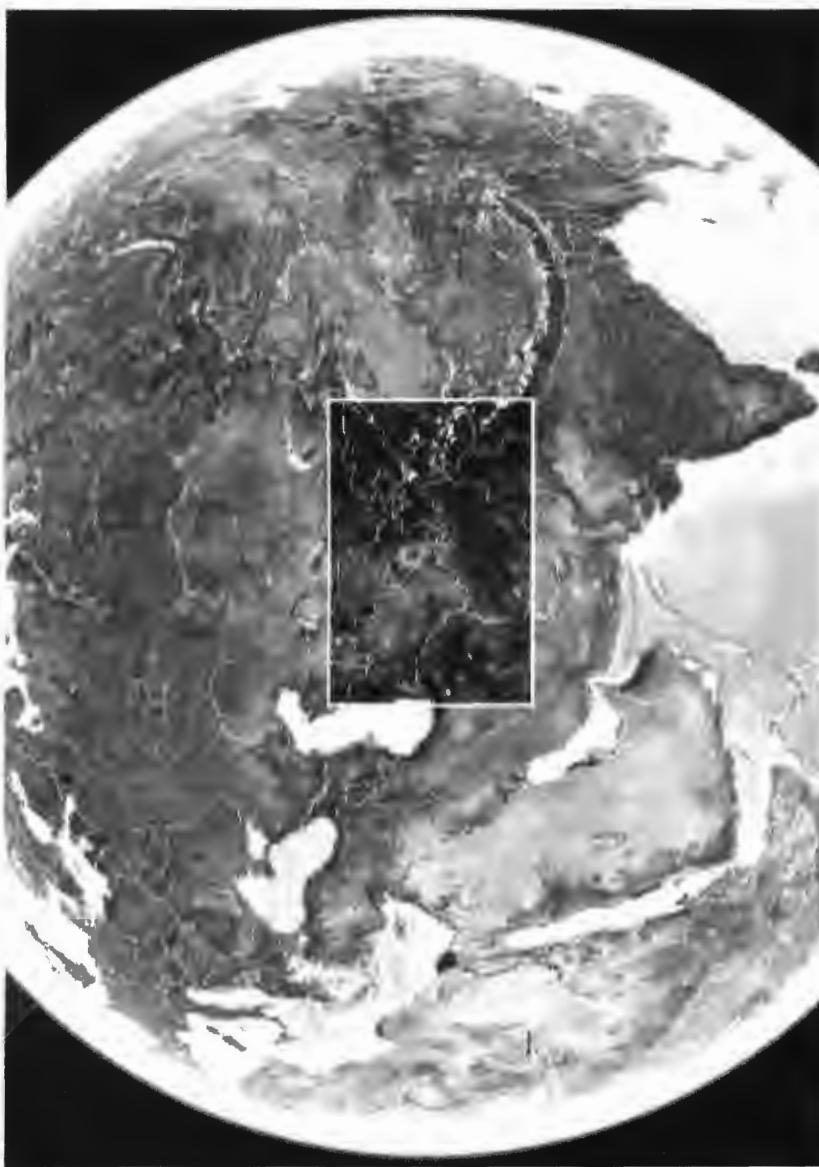
پس از مرگ بهاءالدین نقشبند، حاکم بخارا مدرسه و مسجد او را وقف دائم می کند.	۷۹۱ / ۱۳۸۹
تیمور به ترکان عثمانی حمله می برد و سلطان بايزيد را اسیر می کند. ولادت علی قوشچی منجم در سمرقند.	۸۰۴ / ۱۴۰۲
ولادت نورالدین جامی، شاعر ایرانی.	۸۱۷ / ۱۴۱۴
الغ بیگ مدرسه‌ای در سمرقند باز می کند.	۸۲۰ / ۱۴۱۷
فیلیپ برونائسکی کلیسای سانتا ماریا دل فیوره را در فلورانس تکمیل می کند.	۱۴۳۶
یوهانس گوتنبرگ، که در استراسبورگ و مایتسس کار می کند، برای چاپ از حروف متحرک استفاده می کند.	۱۴۳۹
ولادت نظامالدین علی شیر هروی، مشهور به نوایی، که نقش مهمی در ارتقای زبان مادری اش ترکی جغتایی به سطح زبان فارسی بازی می کند.	۸۴۴ / ۱۴۴۱
قتل الغ بیگ، فرمانروا و اخترشناس تیموری.	۸۵۳ / ۱۴۴۹
ولادت کمال الدین بهزاد نقاش.	۸۶۰ / ۱۴۵۰
حسین باقرآ در هرات به قدرت می رسد و تا زمان مرگش در ۹۱۱ / ۱۵۰۶ بر سریر قدرت می ماند.	۸۷۳ / ۱۴۷۰
* ولادت بابر، فاتح هند و مؤسس سلسله‌ی مغول هند.	۸۸۸ / ۱۴۸۳
عثمانیان به یهودیان صفاری اجازه می دهند کتب شرعی خود را به عبری چاپ کنند.	۱۴۹۳
پایان عهد تیموری در آسیای میانه.	۹۱۲ / ۱۵۰۶
یسوعیان چاپ با حروف متحرک را به هند می برنند.	۱۵۵۶
حروف چاپ فارسی را به اکبر شاه مغول نشان می دهند ولی او توجهی به فناوری جدید نمی کند.	۱۵۷۵

(Mughals) در تاریخ ایران از آنها با نام گورکانیان یا تیموریان هند یاد می شود. *

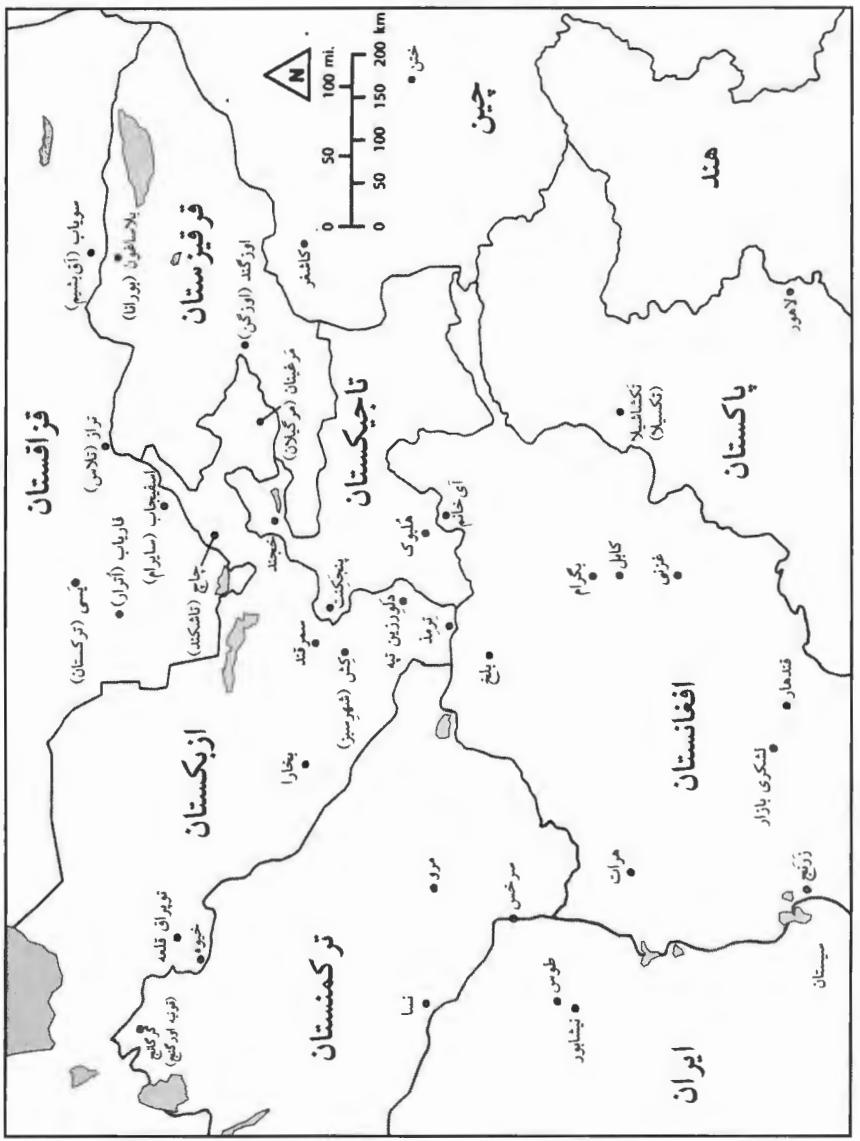
به تشویق تقی‌الدین دمشقی، سلطان عثمانی رصدخانه‌ای در قسطنطینیه همانند رصدخانه‌ی <i>الغ بیگ</i> می‌سازد.	۹۸۵ / ۱۵۷۶
جوردانو برونو را به جرم اعتقاد به کثرت جهان‌ها در آتش می‌سوزانند.	۱۶۰۰

واتیکان دستگاه چاپی با حروف عربی به اصفهان می‌فرستد.

دهه‌ی ۱۶۲۰

نقشه‌هایی که اروپا یا آسیا را نشان می‌دهند معمولاً آسیای میانه را در حاشیه نقشه می‌گذارند. این تصویر ماهواره‌ای، پر عکس، آسیای میانه را به صوری نشان می‌دهد که دو هزار سال مشاهده شده است: مرکز پهنهٔ خشکی اوراسیا و محور ارتباطات از هر سمت.

نقشه‌ی آ. برخی شهرها و نقاط مهم آسیای میانه در عصر طلایی آن.